

Arrest

nr. 66819 van 19 september 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 17 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 30 mei 2011 met referentnummer 6879.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. PLIPS, die loco advocaat M. GUTTIEREZ DIAZ verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine met vaste verblijfplaats in Sleptsovsk. U verklaarde dat u na de verklaringen van uw zus (M.), verklaringen die uw zus aflegde bij het Weense gerecht na de moord op haar man (I. U.), problemen kreeg met overheidsstructuren. U gaf aan dat de laatste zes maanden voor uw vertrek naar België tweemaal medewerkers, kadyrovtsi, zijn langsgesproken. U vermeldde dat deze kadyrovtsi buurkinderen aanspraken en vroegen naar u en de naam (S.). Tevens maakt u ook melding van het feit dat uw ex man vermist was en dat er niemand was die u financieel kon helpen. U gaf aan dat u ook omwille van financiële redenen uw land van herkomst

had verlaten. U verliet Sleptsovsk op 24 april 2010 en u kwam in België aan op 3 mei 2010 waar u dezelfde dag asiel aanvraag bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een kopie van uw Russisch binnenlands paspoort, uw geboorteakte en deze van de kinderen.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst bent ontvlucht omdat u bezoeken kreeg van kadyrovtsi nadat uw zus (M.) verklaringen had afgelegd bij het Weense gerechtshof in verband met de moord op haar man (I. U.). Tevens gaf u eveneens aan dat u ook omwille van financiële redenen Sleptsovks had verlaten (CGVS p. 20, 21).

Er moet echter worden opgemerkt dat u uw asielrelaas om onderstaande redenen niet aannemelijk heeft weten te maken.

Eerst en vooral moet worden opgemerkt dat u verklaarde de autoriteiten te vrezen na de verklaringen van uw zus (M.) die u ongeveer situeert in maart 2009 (CGVS p. 20, 25). Vastgesteld moet worden dat u na de verklaringen van uw zus naar Grozny bent gereisd om een nieuw binnenlands paspoort op uw naam (S.) aan te vragen en te ontvangen bij de officiële paspoortdienst in november 2009. U vermeldde dat u geen problemen ondervond bij het aanvragen en ontvangen van dit paspoort (CGVS p. 18). Meer nog u verklaarde eveneens dat u twee, drie maanden nadat u uw binnenlands paspoort had afgehaald ook een reispaspoort had aangevraagd en verkregen bij de officiële paspoortdienst van de stad Grozny. U verklaarde ook bij dit paspoort geen enkel probleem te hebben ondervonden (CGVS p. 19). Vooreerst moet erop gewezen worden dat uw handelingen voor het verkrijgen van een nieuw reispaspoort en van een nieuw binnenlands paspoort niet stroken met uw beweerde vrees voor de autoriteiten. Gezien u verklaarde de autoriteiten te vrezen is het uiterst merkwaardig dat u zich na de verklaringen van uw zus zou richten tot de autoriteiten met het verzoek u een nieuw binnenlands paspoort of een reispaspoort af te leveren. In verband met het reispaspoort moet verder worden opgemerkt dat iedere aanvraag voor een reispaspoort wordt onderzocht door de diensten van het Ministerie van Binnenlandse zaken en de FSB (staatsveiligheid). Een kopie van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt is toegevoegd aan uw dossier. Het feit dat u – zonder problemen – zowel een binnenlands paspoort als een reispaspoort kon bekomen, is niet in overeenstemming te brengen met een daadwerkelijke vrees voor vervolging vanwege de autoriteiten.

Bovendien werden er in uw opeenvolgende verklaringen inconsistenties vastgesteld, waardoor er twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Zo legde u aangaande de zaken die de kadyrovtsy bij de bezoeken hebben gevraagd en aan wie ze deze vragen hebben gesteld, inconsistente verklaringen af. U gaf immers bij Dienst Vreemdelingenzaken aan dat de kadyrovtsy aan de huiseigenaar vroegen waar uw man was en waar u was. U maakte zelfs melding van het feit dat u niet wist waarom uw man werd gezocht (DVZ vragenlijst 3.5). Echter tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal gaf u aan dat de medewerkers bij de bezoeken enkel vroegen wie hier woonde en ze enkel uw naam vernoemden. U bevestigde meermaals dat enkel en alleen naar uw naam werd gevraagd. U vermeldde eveneens dat deze medewerkers bij het eerste bezoek de vraag hadden gesteld aan de kinderen van de burens en bij het tweede bezoek aan dochter van de burens (CGVS p. 22). Bij confrontatie met uw verklaringen bij Dienst Vreemdelingenzaken reageerde u door opnieuw te bevestigen dat ze enkel uw naam hadden gevraagd, maar dat het kan zijn dat u het bij het vorige interview anders had gezegd en u antwoordde dat u zich kon hebben vergist (CGVS p. 24). Deze uitleg is niet afdoende en weerlegt de inconsistentie niet.

Ook betreffende het tijdstip waarop uw schoonbroer (I. U.) werd vermoord in Wenen bent u opmerkelijk incoherent. U verklaarde tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal dat deze moord op uw schoonbroer had plaatsgevonden op 13 januari 2009 (CGVS p. 12, 24). Toen u werd gevraagd waarom u tijdens het interview bij Dienst Vreemdelingenzaken op 5 mei 2010 niet concreet kon zeggen op welke dag hij was vermoord en u zelfs zijn moord situeerde in 2007 of 2008 (DVZ vragenlijst 3.5), antwoordde u dat u zeker was van 13 januari maar dat het niet mogelijk was om alles te onthouden (CGVS p. 24, 25). Opgemerkt moet worden dat het uitermate opmerkelijk is dat u de datum van de moord op uw

schoonbroer niet concreet kon situeren, zeker gezien zijn moord en de daaropvolgende verklaringen van zijn vrouw de reden zijn voor uw vlucht uit uw herkomstregio.

Gezien deze vaststellingen kan er getwijfeld worden aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten. Van een asielzoeker mag immers worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Volledigheidshalve dient te worden aangehaald dat ook de reisroute, zoals die door u werd verklaard niet aannemelijk is. Uit uw relaas blijkt dat u van Sleptsovsk, via Moskou, Kaliningrad en Brest naar België bent gereisd. U verklaarde dat u de hele reis alleen met de kinderen had gereisd maar dat u op de verschillende plaatsen door personen werd opgewacht. U gaf aan dat u met uw binnenlands paspoort naar Moskou was gereisd maar dat u het binnenlands paspoort bij de persoon die u in Moskou afhaalde, had achtergelaten als waarborg. U vermeldde dat u verder naar Kaliningrad, Brest en verder door de Europese Unie binnen was gereisd zonder enige reisdocumenten, u had deze reis enkel met fotokopieën ondernomen. U gaf aan dat er geen afspraken waren gemaakt, noch dat er advies of raad werd gegeven, noch had u enige informatie gevraagd over wat te doen tijdens de reis. U kon niet uitleggen waarom u deze zeer opmerkelijk reisroute met de trein van Moskou via Kaliningrad naar Brest had ondernomen. U beweerde dat u gedurende de hele reis geen enkele identiteitscontrole of douanecontrole had moeten ondergaan. Verder weet u niet via welke landen u van Brest naar België had gereisd, noch wist u via welke grens u de Europese Unie was binnen gekomen (CGVS p. 14, 15, 16, 17). Uw uitleg overtuigt niet. Het is vooreerst weinig waarschijnlijk dat de chauffeur die u naar België bracht, het risico zou nemen u geen informatie te geven over reisdocumenten, reisdoel of concrete afspraken met u zou maken. Uit informatie beschikbaar in het administratieve dossier blijkt immers dat aan de buitengrenzen van de Europese Unie zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles uitgevoerd worden, waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisbedoelingen en reisdocumenten en dit op een strikt individuele wijze. Dit alles doet mij vermoeden dat u bewust informatie achterhoudt over uw werkelijke reisroute en daarbij gebruikte reisdocumenten. Dit vermoeden wordt bovendien versterkt door uw incoherente verklaringen betreffende de documenten waarmee u de reis had ondernomen en welke u had achtergelaten in Moskou. U verklaarde aanvankelijk dat u enkel met uw binnenlands paspoort naar Moskou was gereisd en dat u enkel dit binnenlands paspoort als waarborg had achtergelaten in Moskou (CGVS p. 15, 17, 18). U werd toen gewezen op uw verklaringen bij Dienst Vreemdelingenzaken waar u aangaf dat u zowel uw Russisch binnenlands paspoort als uw reispaspoort had afgegeven in Moskou en u reageerde dat u geen enkel ander paspoort had, alleen uw binnenlands paspoort en dat u alles wat u had aan hem had gegeven (CGVS p. 18). U werd vervolgens gevraagd of u ooit een reispaspoort had gehad en u antwoordde dat u dacht het te hebben achtergelaten in Moskou bij Oleg (CGVS p. 19). Gevraagd waarom u eerst nadrukkelijk vermeldde enkel uw binnenlands paspoort aan Oleg in Moskou te hebben gegeven en u nu melding maakt van ook uw reispaspoort, antwoordde u dat u nu pas naar het reispaspoort werd gevraagd (CGVS p. 19). Uw uitleg overtuigt niet en geeft geen weerlegging van uw tegenstrijdige verklaringen.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen hieraan voorafgaat blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals vervat in de bepalingen over subsidiaire bescherming kan worden vastgesteld. Bijgevolg kan u noch de vluchtelingenstatus noch het statuut van subsidiaire bescherming worden verleend.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. De kopie van uw binnenlands Russisch paspoort, uw geboorteakte en de geboorteaktes van de kinderen bevatten enkel persoonsgegevens die niet worden betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Onder het kopje "discussie" betoogt verzoekster als volgt:

"De kadyrovtsy zijn twee keer in haar huis gekomen.

De eerste keer hebben de kadyrovtsy aan kinderen van burens gevraagd wie in dat huis woonde. De tweede keer hebben de kadyrovtsy aan de huiseigenaar gevraagd waar haar man was en Mevrouw Z. S. {...}. Dat de verklaringen niet inconsistente zijn want er waren 2 bezoeken door de kadyrovtsy.

De verzoekster voelt zich aan haar zuster (M.) verwant, en het was niet zeldzaam dat haar zuster (M.) en Meneer (U. I.) kwamen bij de verzoekster om samen te eten (stuk 2).. Meneer (U. I.) werkte voor Meneer (R. K.), en daarna verlaat hem omdat hij mishandelingen aan mensen moest doen. Hij ontvluchtte zich met zijn vrouw, (M.), voor Oostenrijk waar ze asiel hebben aangevraagd.

De situatie in Tsjetsjenië is veranderd maar er bestaat nog problemen op het vlak van mensenrechtenschendingen. Het is belangrijk te zeggen dat het dorp Sleptsovsk dichtbij de grens van Ingouchie regio ligt waarin er veel illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen en anderen mensenrechtenschendingen.

U kunt in het verslag van Amnesty International zien dat er nog veel problemen zijn in Tsjetsjenië en Ingouchie (stukken 3 en 4). Het is mogelijk dat veel Tsjetsjeense keren terug naar hun land van herkomst (Tsjetsjenië), maar ieder Tsjetsjeense heeft geen familielid die voor Menner (R. K.) heeft gewerkt zoals Meneer (U. I.).

Mevrouw (Z. S.) is in België gekomen met een kopie van haar Russisch binnenlands paspoort, haar geboorteakte en deze van de kinderen. De verzoekster had geen geld meer om de reis naar België te betalen. Ze heeft het binnenland paspoort gebruikt als waarborg. De verzoekster had alleen kopie van reisdocumenten en gedurende de hele reis heeft ze geen controle gehad, behalve de chauffeur die het voertuig had gereden waarin de verzoekster met haar kinderen en andere mensen zitten. De chauffeur had een gesprek gehad met douanebeambte bij de Poolse grens, na Brest.

Mevrouw (Z. S.) heeft 5 familieleden in Verviers: haar moeder, 2 zuster en 2 broeders. Als de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het statuut van vluchteling aan Mevrouw (Z. S.) besliste toe te kennen zal de verzoekster meer in veiligheid zijn met haar gezin in Verviers dan in Sleptsovsk waar ze in gevaar zal zijn.

De Verzoekster volgt Frans cursus in "ASBL Lire et Ecrire" gevestigd te 4800 Verviers, Boulevard des Gerardchamps nummer 4 om een baan in België te vinden (stuk 5). Haar twee kinderen gaan naar school in Verviers, "Ecole Fondamentale La Providence" te Verviers rue de Dison nummer 139 (stuk 6)."

2.2. Uit het betoog van verzoekster kan afgeleid worden dat zij de schending van de materiële motiveringsplicht beoogt op te werpen nu zij inhoudelijke kritiek levert op de bestreden beslissing.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De Commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten

onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Blijkens de bestreden beslissing werd verzoeksters asielaanvraag verworpen omdat haar verklaringen omtrent haar binnenlands paspoort en reispas niet in overeenstemming te brengen zijn met een daadwerkelijke vrees voor vervolging vanwege de autoriteiten. Bovendien werden er in de opeenvolgende verklaringen van verzoekster inconsistenties vastgesteld, waardoor er ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van haar asielrelaas. Verwerende partij concludeert op basis van voormelde vaststellingen dat er getwijfeld kan worden aan de geloofwaardigheid van de door verzoekster aangehaalde feiten. Volledigheidshalve haalt de commissaris-generaal aan dat dat ook de reisroute, zoals die door verzoekster werd verklaard, niet aannemelijk is. Dit vermoeden wordt bovendien versterkt door de inconsistente verklaringen van verzoekster betreffende de documenten waarmee zij de reis had ondernomen en welke zij had achtergelaten in Moskou.

2.5. De Raad stelt vast dat verzoekster de motivering van verwerende partij dat het feit dat zij zonder problemen zowel een binnenlands paspoort als een reispaspoort kon bekomen niet in overeenstemming te brengen is met een daadwerkelijke vrees voor vervolging vanwege de autoriteiten alsook het feit dat zij incoherente verklaringen heeft afgelegd betreffende het tijdstip waarop haar schoonbroer werd vermoord hetgeen de geloofwaardigheid ervan onderuit haalt, ongemoeid laat waardoor deze als onbetwist en vaststaand dient te worden beschouwd.

2.6. Verzoekster betoogt dat er geen sprake is van inconsistenties in haar verklaringen aangaande het bezoek van de Kadyrovtsy. Verzoekster herhaalt dat de Kadyrovtsy twee keer naar haar huis zijn gekomen en dat ze de eerste keer aan kinderen van de burens hebben gevraagd wie in dat huis woonde. De tweede keer hebben de Kadyrovtsy aan de huiseigenaar gevraagd waar verzoekster en haar man waren. Uit lezing van het administratief dossier, en meer bepaald de gehoorverslagen van verzoekster, blijkt dat verzoekster met haar uitleg in het verzoekschrift in plaats van de vastgestelde incoherentie te ontcrachten, opnieuw tegenstrijdig is. Immers blijkt dat verzoekster op de dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat de Kadyrovtsy twee keer langs zijn gekomen en aan de huiseigenaar vroegen waar ze haar man konden vinden en ook waar verzoekster zelf was (administratief dossier, stuk 9, p. 2). Volledig in tegenstrijd met deze verklaringen stelde verzoekster ten tijde van het gehoor op het Commissariaat-generaal dat de Kadyrovtsy enkel achter haar hebben gevraagd bij beide bezoeken en dat de eerste keer de vraag werd gesteld aan de kinderen van de burens en de tweede keer aan de dochter van de burens (administratief dossier, stuk 3, p. 22). Opnieuw geheel in tegenstrijd met deze verklaringen poneert verzoekster nu in haar verzoekschrift dat de Kadyrovtsy het de tweede keer aan de huiseigenaar gevraagd hebben. De Raad merkt op dat verzoekster in haar verzoekschrift een combinatie maakt van de verschillende verklaringen en deze als de definitieve versie naar voren schuift, hetgeen evenwel geen afbreuk kan doen aan de vaststelling dat verzoekster diverse inconsistente verklaringen heeft afgelegd. Integendeel, door haar verklaringen nogmaals te wijzigen versterkt verzoekster de vaststelling van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing en ondermijnt zij de geloofwaardigheid van haar asielrelaas volledig.

2.7. Waar verzoeker stelt dat haar zuster en schoonbroer regelmatig bij haar kwamen eten merkt de Raad vooreerst op dat dit argument geenszins afbreuk kan doen aan de concrete motieven van de bestreden beslissing die, zoals reeds hoger gesteld, geënt zijn op diverse onaannemelijkheden en tegenstrijdigheden in de verklaringen van verzoekster. Bovendien dient samen met de verwerende partij opgemerkt te worden dat deze bewering indruist tegen verzoeksters eerder afgelegde verklaringen. Blijkens het gehoorverslag op het Commissariaat-generaal verklaarde verzoekster immers dat zij haar moeder, broers en zussen na haar huwelijk niet meer heeft gezien tot zij naar België kwam. Verzoekster verklaarde verder dat zij slechts maximaal één keer per maand met hen telefonisch contact had (administratief dossier, stuk 3, p. 8). Verzoeksters herhaaldelijke inconsistenties versterken de vaststelling in de bestreden beslissing aangaande de ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas volledig. Het stuk twee dat verzoekster aan haar verzoekschrift toevoegt dewelke volgens verzoekster een foto is van haarzelf met U.I. {...} kan geen afbreuk doen aan voorgaande vaststelling. Het betreft *in casu* slechts een kopie van twee personen waaruit noch met zekerheid kan afgeleid worden wie de man is op de foto noch waar en wanneer deze foto genomen is. Verzoekster voegt aan haar verzoekschrift tevens een krantenartikel toe. Evenwel dient vastgesteld te worden dat verzoeksters naam nergens vermeld wordt

in dit krantenartikel zodat dit evenmin als bewijs aanvaard kan worden van de door verzoekster aangehaalde persoonlijke problemen.

De Raad merkt verder op dat de vastgestelde inconsistenties geen details betreffen maar wel elementen die de kern van verzoeksters asielrelaas uitmaken en waarvan redelijkerwijze mag verwacht worden dat zij ze, ook na verloop van een bepaalde tijd, nog waarheidsgetrouw kan weergeven, te meer daar het gaat om ingrijpende gebeurtenissen die geacht mogen worden in het geheugen van de asielzoeker gegrift te zijn. Van een asielzoeker mag verwacht worden dat hij coherente en duidelijke verklaringen kan afleggen over de voornaamste gebeurtenissen die tot zijn vlucht geleid hebben zodat een loutere verwijzing naar de omstandigheden van de zaak niet kan volstaan om de motivering van de commissaris-generaal ter zake te weerleggen. De Raad acht de motivering van de bestreden beslissing terzake dan ook pertinent en draagkrachtig.

2.8. Waar verzoekster verwijst naar een algemene situatie in haar land van herkomst aan de hand van verslagen van Amnesty International die zij aan haar verzoekschrift voegt, wijst de Raad er op dat een dergelijke verwijzing zonder een concreet verband aan te tonen met haar individuele en persoonlijke situatie (RvS 24 januari 2007, nr.167 854), niet volstaat om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal erkent dat er, zoals verzoekster betoogt, nog steeds verscheidene problemen voorkomen op het vlak van veiligheid en mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard en hebben een gericht karakter. In de meeste gevallen zijn de Tsjetstjenen hiervoor verantwoordelijk. Gelet op deze informatie is de Raad samen met de verwerende partij van oordeel dat de loutere verwijzing naar de Tsjetsjeense origine en herkomst van verzoekster niet kan volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. De bestreden beslissing stelt dan ook terecht dat een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming noodzakelijk is.

2.9. Waar verzoekster in haar betoog een summier samenvatting geeft van het door haar voorgehouden relaas inzake haar reisroute wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoekster in gebreke blijft.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift nog poneert dat ze geen controle hebben gehad, behalve de chauffeur die een gesprek gehad heeft met de douanebeambte bij de Poolse grens, na Brest, dient gesteld dat deze *a posteriori* verklaring in tegenstrijd blijkt met verzoeksters verklaringen ten tijde van het gehoor op het Commissariaat-generaal waar ze stelde dat op de reis van Brest naar België de auto maar één keer gestopt is in de winkel in een stad om brood te kopen en dan nog één keer omdat de kinderen moesten plassen. Wanneer verzoekster geconfronteerd wordt met het feit dat bij het overschrijden van een grens met de Europese Unie er douanecontroles worden gedaan, antwoordt verzoekster dat ze misschien niet aan de grens gestopt zijn (administratief dossier, stuk 3, p. 17). Door in onderhavig verzoekschrift te stellen dat de chauffeur na Brest aan de Poolse grens een gesprek heeft gehad met de douanebeambte voegt verzoekster aldus een nieuwe tegenstrijdigheid toe aan haar verklaringen en ondermijnt hiermee verder de geloofwaardigheid van haar asielrelaas.

2.10. Het betoog van verzoekster waar zij stelt vijf familieleden te hebben in België en zij meer in veiligheid zou zijn bij haar familie kan geen afbreuk doen aan de concrete motieven van de bestreden beslissing. Bovendien, waar verzoekster ter terechtzitting stukken neerlegt waaruit blijkt dat enkele van deze familieleden een verblijfsstatuut als erkend vluchteling hebben in België, wijst de Raad er op dat elke asielaanvraag door de commissaris-generaal afzonderlijk wordt onderzocht. Alvorens een beslissing te nemen bestudeert hij alle elementen beschikbaar in het administratieve dossier. De commissaris-generaal houdt bij het nemen van een beslissing steeds rekening met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen aangebracht door de asielzoeker. Feiten en elementen eigen aan elke concrete asielaanvraag zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier door de commissaris-generaal. *In casu* blijkt dat geen geloof kan gehecht worden aan verzoekster verklaringen aangaande haar vrees voor vervolging. Verzoekster maakt niet aannemelijk op welke wijze de informatie die werd toegevoegd ter terechtzitting aanleiding dient te geven tot een herbeoordeling van de zaak.

2.11. Verzoeksters vrijblijvende betoog over het feit dat zij een cursus Frans volgt en dat haar twee kinderen school lopen in Verviers heeft geen uitstaans met de bestreden beslissing en is niet van aard om de door de commissaris-generaal gedane vaststellingen te weerleggen.

2.12. In fine van haar verzoekschrift vraagt verzoekster haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. De Raad wijst verzoekster er op dat, zoals reeds werd vastgesteld, haar asielaanvraag ongeloofwaardig is. De Raad meent derhalve dat verzoekster dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat verzoek. Het is niet aan de Raad te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet. De subsidiaire beschermingsstatus kan evenwel worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat voortvloeit uit het ongeloofwaardige asielaanvraag en dit met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen concrete elementen aan dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ook voor subsidiaire bescherming rust de bewijslast op verzoekster. De Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp tot wijziging van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: *“Indien subsidiaire bescherming wordt toegekend, moeten de verzoekers echter aantonen dat hun leven of hun persoon ernstig worden bedreigd omwille van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands conflict. Ook wanneer de gronden voor deze vrees niet specifiek zijn voor het individu, moet iedere verzoeker aantonen dat hij geconfronteerd wordt met een situatie waarin de vrees voor zijn persoon of zijn leven aantoonbaar is”* (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van Toelichting, Parl. St. Kamer, zittingsperiode 51, n° 2478/001, p. 86-87). Zelfs zonder noodzaak van het bewijs van een “individuele” dreiging volstaat het niet louter naar een algemene toestand te verwijzen en dient verzoekster enig verband met haar concrete toestand aan te tonen (RvS 24 november 2006, nr. 165.109) alwaar verzoekster in gebreke blijft. De Raad stelt vast dat verzoekster niet aantoont dat er in Tsjetsjenië een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet en dat er dientengevolge een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon kan worden aangenomen. Dit klemt des te meer nu uit de *“Subject Related Briefing - Veiligheidssituatie in Tsjetsjenië”* d.d. 15/03/2010 (administratief dossier, stuk 12), die inhoudelijk verwijst naar tal van objectieve bronnen, blijkt dat Tsjetsjenië niet vrij is van problemen, maar dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. Er is sprake van een aanzienlijke afname van militaire activiteiten, zowel wat de intensiteit als de omvang ervan betreft en van een algemene verbetering van de veiligheidstoestand. De aanhoudende gevechten beperken zich hoofdzakelijk tot het schaars bevolkte berggebied in het zuiden van Tsjetsjenië en kan niet meer willekeurig genoemd worden. De nog plaatsvindende activiteiten leiden niet tot een teruggedrijving van de burgerbevolking. Tevens wordt de gewone burgerbevolking in het algemeen niet geïmponeerd bij aanslagen door rebellenstrijders. De rebellenacties beperken zich nu meer tot beschietingen en hinderlagen, gerichte aanslagen tegen leden van de ordediensten en overheidsfunctionarissen en brandstichting in overheidsgebouwen en huizen van overheidsmedewerkers. Indien er burgerslachtoffers en/of gewonden vallen, dan is dit veelal toevallig bij een gewapend treffen tussen de rebellen en ordediensten. Bijgevolg is de situatie er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een “reëel” risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art. 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. In hoofde van verzoekster kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van voormeld artikel 48/4 worden aangenomen.

2.13. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad is van oordeel dat verzoekster geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekster noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september twee duizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter,

dhr. S. TRICOT ,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. TRICOT

S. DE MUYLDER